

[Landbrugsministeren.]

og derfor ingen Renter svarer, og sammenligne den med en Ejendom af samme Størrelse, som har en Gæld, der svarer til Ejendommens Værdi — og det er der mange Ejendomme, der har, der findes endogsaa en hel Række, der har en Gæld, der i betydelig Grad overstiger Ejendommens Værdi — vil Rentebyrden for den første Ejendoms Vedkommende andrage en ekstra Udgift paa 2 500 Kr., hvis man regner med 5 pCt. i Rente. Det er klart, at naar Modgangen kommer, naar Forskellen mellem Indtægt og Udgift bliver stor, saa vil det være langt vanskeligere for den Mand at klare sig, som betaler 2 500 Kr. i Rente foruden de andre Udgifter, han har, end for den anden Mand, som har de samme Udgifter med Undtagelse af de 2 500 Kr. i Rente. Hvis man, som Lovforslaget her gaar ud paa, yder en Lettelse, der svarer til ca. 2 pCt. af den Forskel, der er mellem den enkelte Gæld og hans Formue, vil den paagældende faa en Lettelse paa ca. 2 pCt. af den Gældsbyrde, jeg her har nævnt. Vil man derimod bruge det samme Beløb — 30 Mill. Kr. — til Nedsættelse af Ejendomsskatterne over det hele, vil det sige, at disse bliver halveret.

Lad os — for at tage et Eksempel, som jeg kender — tage de to Ejendomme, jeg har nævnt, og se, hvilket Udslag disse to Opfattelser her vil give sig. Disse Ejendomme har en Ejendomsbeskatning til Stat, Amt og Kommune paa hver 600 Kr., og en Halvering af disse paa de to Ejendomme vilde betyde, at de i Fremtiden kom til at betale 300 Kr. hver i Stedet for 600 Kr., altsaa en Lettelse paa 300 Kr. til hver, uanset deres Gældsforhold og Formueforhold. Følger man derimod Regeringens Forslag, vil Lettelsen for den gældsbelastede Ejendom blive 1 000 Kr. i det Aar, der kommer, og for den anden Ejendom vil den blive Nul. Alligevel vil den første Mand faa en Udgift paa ca. 1 500 Kr. mere end den Mand, der sidder uden Gæld i sin Ejendom.

Det er efter min Opfattelse for Øjeblikket saaledes, at det er ikke Ejendommens Størrelse, der afgør, om Manden er kriseramt, men det er Gældens Størrelse paa Ejendommen, som er afgørende derfor. Man maa derfor gøre sig klart, at det Beløb, der kan stilles til Raadighed — det er jo givet, at det maa være et begrænset Beløb, og det vilde være vanskeligt at faa et Beløb fremskaffet, som er større end det, der er Tale om her i Lovforslaget —, det Beløb, der herigennem kan stilles til Raadighed til Landbruget til Lettelse af Byrderne, vil

virke dobbelt saa stærkt, naar man udelukkende holder sig til de kriseramte og letter deres Byrder, som hvis man fordeler det samme Beløb til samtlige Landmænd.

Jeg tror, at hvis man er villig til at gennemføre det foreliggende Lovforslag, og hvis Forholdene ikke i væsentlig Grad forværres i den kommende Tid, vil Krisen i nogen Grad kunne lattes, saaledes at Sammenbrudene, Tvangsauktionerne og Ruinerne ude omkring i Landbohjemmene i det kommende Aar vil formindskes i meget betydeligt Omfang. Men jeg tror ogsaa, det vil være nødvendigt at vise Resignation, Forstaaelse og Offervillighed fra anden Side, hvis det skal lykkes at naa til en Løsning. Jeg tror først og fremmest, at de Landmænd, der har haft Fordel af Højkonjunkturen og derfor, hvis de har disponeret rigtigt og ikke har været udsat for særlige Uheld, er økonomisk gunstigere stillet, end de var før Krigen, maa vise Resignation og indse Nødvendigheden af, at vi samles om at lette Byrderne for de egentlig kriseramte Landmænd, for ellers vil det blive overordentlig vanskeligt at faa den Del af Befolkningen, der maa være med til at støtte Landbrugerne, til at indse Nødvendigheden heraf.

De 3 Hovedprincipper, der er lagt til Grund ved Udarbejdelsen af Lovforslaget, er for det første, at Lettelsen af Byrder, Skatter og Renter, som jeg allerede har nævnt, skal komme Besidderne af de højt-prioriterede Ejendomme til gode; for det andet, at den Dækning, der er nødvendig til Gennemførelse af Lovforslaget, fremskaffes gennem en fornuftig Besparing og gennem en ekstra Ydelse af de Samfundsborgere, som bedst kan taale det, medens det tredje Hovedprincip gaar ud paa, at den Støtte, der her ydes det kriseramte Landbrug, ikke maa hindre det naturlige og ønskelige Prisfald i Landejendommene og i Landbrugets Gældsbyrder.

I Lovforslagets §§ 1 og 2 foreslaas det, at Ejere af Landbrugsejendomme kan faa en Lettelse af Skatter og Renter udgørende 2 pCt. af det Beløb, hvormed Gælden overstiger Formuen i det enkelte Landbrug efter Beregningerne for Skatteligningen 1931—32 — dette gælder baade med Hensyn til Vurdering til Ejendomsskyld, Besætningsvurderingen og Formueberegningen, medens Gæld udover disse Værdier end de her nævnte ikke maa medregnes; der er endvidere den Begrænsning, at ingen Landmand kan faa et større Beløb end 2 000 Kr. Det er muligt, at det ved en nærmere Beregning